

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 39:

Forespørgsel til udenrigsministeren [om klyngebomber].

Af Morten Helveg Petersen (RV) og Naser Khader (RV).

(Forespørgslen anmeldt 10/4 2007).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 187:

Forslag til lov om ændring af navneloven. (Gebyr for behandling af ansøgning om navneændring m.v.).

Af familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen).

(Fremsat 14/3 2007).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Søren Pind (V):

Venstre medvirkede i lighed med et bredt flertal i Folketinget til at gennemføre det forslag til ny navnelov, der har været lov siden den 1. april 2005. Indholdet af den nye navnelov turde være Tingets medlemmer bekendt, hvorfor jeg ikke på dette tidspunkt skal trætte med en gennemgang, men blot konstatere, at loven indførte nogle meget mere lempelige regler på området, end den tidligere navnelov indeholdt.

Interessen for at benytte sig af disse noget mere lempelige krav i den nye lov har været stor; således er der fra lovens ikrafttræden til januar i år registreret omkring 100.000 navneændringer. Endvidere forventes det nu, at antallet af navneændringer vil stabilisere sig på ca. 75.000 årligt. Disse navneændringer er modsat den tidligere ordning gebyrfri, hvilket alt andet lige må antages at have været kraftigt medvirkende til at øge antallet.

Som udgangspunkt er alle ansøgninger om navneændringer efter lovforslaget pålagt et ge-

byr, men der gives dog visse undtagelser, f.eks. hvis navneændringen sker i forbindelse med vielse eller en ansøgning om navneændring af et barn som følge af forældrenes navneændring. Dette sker ud fra en betragtning om, at det i forbindelse med en vielse er naturligt at overveje en navneændring, og ud fra en betragtning om, at det er naturligt, at et barn bærer samme efternavn som sine forældre.

Det foreslåede gebyr på 430 kr. svarer til myndighedernes faktiske udgifter ved at behandle sager om navneændringer og er desuden af en så beskeden størrelse, at det næppe kan tænkes at afholde nogen med et dybtfølt ønske om et navneskift fra at gøre det. Venstre finder den skitserede løsning i relation til betaling af gebyret særdeles fornuftig, idet den sikrer, at man ikke decentralt skal administrere betaling af et kontantgebyr.

Det foreliggende lovforslag fremtræder i det hele som et velafbalanceret forslag, hvor der både er taget hensyn til borgernes ret til navneændringer og myndighedernes arbejde i relation til administrationen af denne ret. Venstre kan derfor støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Lad mig starte med at slå fast, at for så vidt angår spørgsmålet om gebyr, er det sådan set noget, man nok godt kunne diskutere. Det havde vi også lagt ind som en parameter, det var muligt at diskutere, i det oprindelige lovforslag, som vi var med til at vedtage, så det afholder mig såmænd ikke fra at mene noget om det.

Men i oktober holdt Folketinget på Arken i Ishøj en meget stor konference om samarbejde mellem Folketinget og regeringen. Et bærende tema var gensidig respekt, respekt for indgåede aftaler, god opfølgning, god orientering osv., og mener Venstres ordfører, at det lovforslag, som vi behandler her i dag, er udtryk for ånden fra Arken, hvis man må være så frimodig at sige det? Er dette lovforslag, som er båret igennem af regeringen en sen natte-time i Finansministeriet sammen med det eneste parti, som stemte imod det oprindelige lovforslag, udtryk for respekt over for Folketinget?

Kl. 10.05

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Jeg tror, jeg trygt vil overlade åndemaneri til andre partier end mit eget, men det, jeg kan sige

om lovforslaget her, er, at det overholder alle de formelle regler, der er gældende i henholdsvis grundloven og Folketingets forretningsorden. Så kan man altid give sig af med at diskutere proces.

Hr. Morten Bødskov har ret i, at lovforslaget er et udtryk for en aftale indgået mellem Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti i forbindelse med finanslovforliget. Man kan altid bruge mange kræfter på netop at diskutere proces, men summa summarum er, at den aftale er indgået, og hvis partier, der føler, at de har båret en temmelig stor del af ansvaret for navneloven – som jo ikke var nogen nem sag – føler en vis vrede over det, er det ikke noget, jeg skal gøre enorme indsigelser imod.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Vi, der har været herinde i flere år, kan jo godt høre, hvad hr. Søren Pind siger nu, nemlig at det er dybt pinligt, og at regeringen igen er blevet trukket rundt ved næsen af Dansk Folkeparti.

Det, der overrasker os, er dog, at under finanslovforhandlingerne i efteråret var Venstre øjensynligt ikke meget interesseret i at beskytte en minister, som jo i den grad var i tumultagtige vande i forbindelse med vedtagelsen af navnelovforslaget. Adelen lavede kæmpekampanjer på internettet, og der blev indsamlet flere tusinde underskrifter, men vi fik lavet et ganske udmærket kompromis og fik sat en revisionsklausul ind, som gjorde, at vi kunne tage alle de bekymringer, der var, op på et senere tidspunkt.

Men midt i processen fremsætter man så dette lovforslag, som jo ikke bare handler om et gebyr, men også har noget indhold, nemlig om hvad gebyret skal betales for og især ikke betales for. Man genindfører en forskelsbehandling, så det handler ikke kun om proces, og oprigtig talt: Synes hr. Søren Pind, det er i orden, at man ændrer et helt principielt område i en lov en sen natte-time i Finansministeriet fuldstændig uden respekt for den øvrige del af Folketinget? Synes hr. Søren Pind, det lyser af respekt for Folketingets arbejde og i øvrigt også for en meget bred aftale med den øvrige del af oppositionen?

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Jeg synes ikke, det tilkommer mig at uddele generelle karakterer for folkestyrets arbejde som sådan, men jeg synes, det er rimeligt, hvis partier, som føler, de har båret et meget stort medan-

svar for at gennemføre en meget vanskelig lovgivning, har behov for at slippe noget damp ud i denne sammenhæng.

På den anden side må jeg også sige, at de parlamentariske realiteter er, som de er. Dansk Folkeparti valgte at tage et medansvar i finanslov-sammenhæng og søgte indflydelse på et område, som var meget afgørende for Dansk Folkeparti, nemlig navneloven. Jeg tror ikke, det var hemmeligt for nogen, at den proces foregik, og det tror jeg altså man er nødt til at tage bestik af. Om man så skal beskrive processen som formfuldendt skøn, begynde at synge Ingemanns salmer og alt muligt andet og se solen stå op om morgenen og gå ned om aftenen tror jeg ikke, jeg har lyst til at uddybe yderligere.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg har lidt svært ved rigtig at forstå, hvad det er, hr. Søren Pind siger. Mener hr. Søren Pind, at finansministeren har overtrådt de almindelige parlamentariske regler i en sen natte-time?

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Nej, jeg mener ikke, at finansministeren har overtrådt de almindelige parlamentariske regler, for de almindelige parlamentariske regler fremgår af Folketingets forretningsorden og af Danmarks Riges Grundlov, og her er der ikke overtrådt noget som helst.

Så kan man tale om kutyme i modsætning til regler. Den diskussion breder sig altid hidsigt her i Folketingssalen, men jeg tror, enhver vil forstå, at jeg ikke har noget som helst behov for at kritisere landets finansminister fra Folketingets talerstol.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Man kan jo sige mange ting, men jeg erkender da, at hr. Søren Pind rent faktisk har sagt: Kutymen er tilsidesat, det er ikke ordentlig parlamentarisk skik, der er gennemført her, og finansministeren har dummet sig. Det anerkender hr. Søren Pind. Han behøver ikke selv at sige det, jeg fortolker det.

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Hele det fine fundament for det danske folkestyre er jo, at det er folketingsmedlemmernes ret at diskutere hinandens forståelse af givne ting, og

jeg synes, det er helt fint, at fru Anne Baastrup har sin forståelse af det, jeg siger, og at jeg har min egen.

Kl. 10.10

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Heller ikke jeg synes, der kan siges ret meget pænt om den proces, men når nu hr. Søren Pind ikke er så meget for at tale om proces, vil jeg gerne spørge til noget på indholdssiden.

Da vi gennemførte ændringen af navneloven i 2005, var et kerneprincip jo sidestillingen af samboende med gifte, og det kerneprincip var faktisk noget, vi tillagde rigtig stor vægt. Vi synes, det er ude af trit med den tid, vi lever i, at man opretholder en eller anden form for diskrimination mellem dem, der er viet, og dem, der har valgt at bo sammen, og det var et kæmpefremskridt, at der kom sidestilling med lovændringen.

Nu indfører man så et gebyr, der igen sænker en mur ned mellem dem, der bliver viet, og dem, der bare har valgt at bo sammen. Synes hr. Søren Pind, at det passer sammen med ligestilling? Sender man ikke stærkt modstridende signaler ud til befolkningen? På den ene side synes man, at de skal ligestilles, men på den anden side synes man, at de, der er viet, alligevel er lidt finere, så de kan slippe for gebyret.

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Det er jo en lang diskussion om, hvad diskrimination er, og vi har den oftere og oftere i denne sal. Jeg mener sådan set, der er tale om diskrimination, når man behandler noget, der er ens, forskelligt og ikke så meget andet.

Men i og for sig synes jeg ikke, jeg vil gå ind i en mere materiel diskussion om det forhold, men blot anerkende, at Dansk Folkeparti søgte indflydelse i en parlamentarisk situation og indgik et forlig. Forslaget her er i meget høj grad et udtryk for Dansk Folkepartis ønsker, og det synes jeg ikke der er nogen grund til at lægge skjul på, for det tror jeg at Dansk Folkeparti selv er både glade for og stolte over, og det er essensen af sagen. Det er det arbejdende folkestyre, det er »give and take« i nogle bestemte forhandlingssituationer.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Skal jeg forstå det sådan, at hvis man spurgte Venstre som parti og hr. Søren Pind som den politiker, han er, om det er en god idé at indføre et gebyr, der ikke omfatter dem, der er viet, mens man til gengæld bare har at betale ved kasse et, hvis man bor sammen, ville Venstre og hr. Søren Pind faktisk ikke støtte det? Grundlæggende må jeg jo spørge: Støtter hr. Søren Pind, at samboende og viede skal sidestilles, at de skal ligestilles, altså at der ikke er noget, der er mindre fint? Hvis hr. Søren Pind gør det, går jeg ud fra, at han også er modstander af det gebyr, som laver et nyt skel mellem viede og samboende.

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Fru Charlotte Fischer ved jo godt, at det kan jeg ikke svare ja til, bl.a. på baggrund af Folketingets behandling af arveloven, hvor en af de ting, Venstre kæmpede meget for, var, at der skulle være særlige rettigheder for gifte. Derfor kan jeg ikke sige med sandhed i stemmen, at jeg går ind for det.

Jeg synes, det må afhænge helt klart af den enkelte lovgivning, hvad der er rimeligt, og her bliver jeg nødt til at sige helt ærligt, at jeg godt forstår, at hvis der er et stort parlamentarisk spil om finansloven, er der noget, som vægter tungere end andet. Jeg må bare sige som Bismarck: Det kan godt være, at den politiske proces er som at lave pølser. Når man laver pølser, ser det ikke altid kønt ud, men resultatet smager godt, og jeg synes i og for sig, at resultatet her er ganske udmærket.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil bare lige have lov til at fortsætte, hvor fru Charlotte Fischer slap, for er det ikke rigtigt, at dengang vi for 2 år siden sidste gang behandlede navneloven, og alle partier undtagen Dansk Folkeparti vedtog den store ændring efter lange og svære forhandlinger, var det faktisk utrolig vigtigt for regeringen, at folk, der ikke lever i formaliserede ægteskaber, men bare lever papirløst, også skulle have de samme muligheder som ægtepar. Et af argumenterne var faktisk, at i moderne tid lever folk på forskellige måder, og det skal vi altså ikke blande os i. Var det ikke det, der dengang blev sagt fra Folketingets talerstol, også fra regeringspartierne?

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Hvis hr. Simon Emil Ammitzbøll vil stille sit spørgsmål til regeringen, er det jo ministeren, hr. Simon Emil Ammitzbøll skal stille spørgsmålet til. Hvis han derimod vil vide, hvad Venstres folketingsgruppes holdning er, kan jeg besvare det som ordfører for min folketingsgruppe.

Kl. 10.15

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jamen det var jo endnu et eksempel på, hvor let man kan bruge formalia til at forklumre den politiske diskussion, og det er hele navnelovsdiskussionen i dag jo også et eksempel på. Men så skal hr. Søren Pind da få chancen for at forklare, hvad Venstres holdning er. Er den ændret siden 2005 eller ej?

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Man må sige om de sager, at de ikke er nemme, og det har Folketingets arbejde også båret præg af gennem de sidste 2-3 år. Debatterne har været rimelig heftige.

Mit svar til hr. Simon Emil Ammitzbøll må blive det samme, som jeg gav fru Charlotte Fischer. Jeg forstår godt, at lige præcis i denne sammenhæng, hvor sagen trods alt er af begrænset rækkevidde, og beløbet ikke er alt for voldsomt, vægter andre ting end den parlamentariske proces tungere, når et parti vælger at tage ansvar for landets finanslov. Det forstår jeg godt.

Så vil hr. Simon Emil Ammitzbøll jo også vide, at i Venstres folketingsgruppe tager vi en diskussion om hvert eneste lovforslag og hvert eneste beslutningsforslag om tingene her, for sagen er jo ikke helt enkel.

Formanden:

Tak til hr. Søren Pind. Så er det hr. Morten Bødskov som ordfører.

Morten Bødskov (S):

Som sagt var vi jo en hel del, også af de tilstedeværende her i Folketingssalen i dag, som brugte en hel dag i oktober 2006 på kunstmuseet Arken i Ishøj på at drøfte, hvordan samarbejdet mellem Folketinget og regeringen kan styrkes. Jeg må sige, at godt nok har vi fået en ny minister på området, men hvis det her er debuten for, hvordan man har tænkt sig at udmønte samarbejdet mel-

lem regering og Folketing, er man dumpet – intet mindre. Det er ikke engang til 03, det er til 00.

Som det har været fremme, har vi jo i denne regerings periode i historisk bred enighed vedtaget en aftale, som var meget kontroversiel i nogle miljøer udeomkring. Jeg husker sene aftensamtaler med ministeren og andre, som var meget i tovene, fordi landadelen og andre gode folk havde iværksat større kampagner mod lovforslaget. Vi forsøgte at skabe bred enighed om ændringsforslag, som vi arbejdede for blev bredt accepteret, og vi nåede også til enighed om, at der skulle en genforhandlingsklausul ind i lovforslaget, så vi kunne tage højde for alle de bekymringer, der måtte være, og lovforslaget skulle tages frem igen i folketingsåret 2008-09.

Derfor var vores forundring jo enorm, da vi læste finanslovaftalen og kunne se, at Dansk Folkeparti igen havde haft held til at snøre en konservativ minister, velsagtens uden dennes viden. I en sen natte-time lykkedes det sammen med finansministeren at få indført det gebyr, som den daværende forbrugerminister jo havde kæmpet meget hårdt for.

Der er ingen tvivl om, at Socialdemokratiet ikke kan støtte lovforslaget. Et gebyr kunne vi godt have drøftet, det var vi allerede inde på under udvalgsbehandlingen dengang. Det er et af de elementer, som vi sagtens kunne have taget med i forbindelse med en revision af loven, hvis det skulle vise sig, at stigningen i antallet af navneændringer havde været vedvarende; det havde været helt fair. Men processen er fuldstændig uacceptabel og altså det hidtil dårligste eksempel på udmøntningen af de drøftelser, der har været om at forbedre samarbejdet mellem regering og Folketing.

Selve gebyret er selvfølgelig én ting, og som hr. Søren Pind også var inde på, kunne vi selvfølgelig se positivt på det med socialdemokratiske øjne. Det er sådan set ikke så meget selve gebyret, det er mere hvem gebyret bliver pålagt, og måske også hvem det ikke bliver pålagt, der er interessant.

Ifølge forslaget skal der bl.a. ikke betales gebyr for navneændringer, der sker som følge af vielser. Hvem var det, der dengang mente – i øvrigt som det eneste parti – at ægteskabet og dets bindende karakter skulle være dirigerende, bl.a. i forbindelse med navneændringer? Hvem var det, der under forhandlingerne ikke mente, at navnet – som der stod i det oprindelige lovforslag – som udgangspunkt er et personligt eje og først derefter et samfundsanliggende? Det var

Dansk Folkeparti som det eneste parti, og de stemte også imod lovforslaget.

Kl. 10.20

Nu laver man altså et gebyr her, som er på 430 kr., og som er helt fint og passer til de omkostninger, der kan være ved det. Det er bare ærgerligt, at de, der så har omkostningerne, ikke får nogen penge for det. Det er så en anden side af sagen.

Men indholdet er det centrale. Med det her pålægger man et gebyr på nogle ændringer af navne, og det rækker fundamentalt ved nogle af de principper i den lov, som vi har vedtaget. Man genindfører en forskelsbehandling, som var meget principiel og som blev ophævet i den oprindelige lov, mellem de, der bliver viet, og de, der ellers bare er samlevende, når det handler om adgang til navneændringer.

Derfor er gebyret i sig selv ikke noget problem. Problemet er, hvad man skal betale det gebyr for. I den her sammenhæng genindfører man altså med de undtagelser, der er for navneændringer i forbindelse med vielser, en forskelsbehandling, som ellers var et af hjørneområderne i den oprindelige lov. Derfor kan Socialdemokratiet ikke støtte forslaget her.

Dernæst er det her forslag som sagt også efter vores opfattelse ikke bare udtryk for misligholdelse af de aftaler, som blev lavet i forbindelse med konferencen på Arken om bedre samarbejde mellem Folketing og regering. Den proces, der er tilrettelagt for vedtagelsen af lovforslaget om, at loven åbenbart skal træde i kraft den 1. maj, finder vi helt uacceptabel, og vi har bedt vores repræsentanter i både Præsidiet og Udvalget for Forretningsordenen om at forlange en vurdering af det her lovforslag, af karakteren af det set i relation til, hvordan man ellers respekterer bredt indgåede aftaler, samt ikke mindst om det også er acceptabelt. Når man vedtager et lovforslag, som har så principiel karakter i forhold til en oprindelig lovgivning, mener vi, det er helt rimeligt, at det også bliver vurderet i Udvalget for Forretningsordenen.

Med de ord er det svært at sige meget andet, end at Socialdemokratiet ikke kan støtte det her lovforslag, og vi synes som sagt, at hvis det her er udtryk for en ny ministers debut i samarbejdet med Folketinget, så er ministeren dumpet.

Formanden:

Tak til hr. Morten Bødskov. Så er det hr. Martin Henriksen som ordfører.

Martin Henriksen (DF):

Vi behandler i dag et lovforslag, som er en udmøntning af finanslovaftalen for 2007 mellem regeringen og Dansk Folkeparti.

Baggrunden for lovforslaget, hvad angår Dansk Folkeparti, har været såre simpel. Vi var imod navneloven, da et folketingsflertal den 17. juni 2005 vedtog regeringsforslaget. Det var der flere grunde til. Vi var imod hele grundtanken bag loven. Liberaliseringen var hovedargumentet dengang, og det var reelt eneste argument fra Folketingets side. Men Folketinget eller i hvert fald et flertal i Folketinget valgte at ignorere vores kulturelle rødder. Uden at tage de hensyn til de historiske forhold om en kulturradikal foragt for familiens betydning og en manglende anerkendelse af navnet som identitetsbærende faktor, valgte den borgerlige regering at iværksætte en navnelov, som åbenlyst ikke tog udgangspunkt i vores kulturelle forhold, snarere tværtimod.

Ydermere valgte flertallet at sidestille kærestepar med ægtefæller, så man kvit og frit kunne tage ens samboendes efternavn, og for at gøre det ekstra elegant blev det muligt at videregive en ekskærestes navn til ens nye kæreste osv. osv., og det endda helt uden at spørge den oprindelige bærer af navnet om lov. Det er da kulturradikalt og set med Dansk Folkepartis øjne mildest talt noget underligt noget.

Et andet tungtvejende argument for navneloven i sin tid var hensynet til fremmede navneskikke. De skulle sidestilles med dansk navneskik. Dengang sagde vi nej, fordi vi ikke mente og stadig væk ikke mener, at det er vores opgave at indrette og tilrettelægge vores lovgivning efter en indvandring, som folket ikke har ønsket. Bl.a. derfor stemte Dansk Folkeparti imod den nuværende navnelov som det eneste parti i Folketinget, men det var bestemt ikke den eneste grund.

Dansk Folkeparti advarede også imod, at kriminelle ville kunne se en fordel i den nye mulighed for at kunne skifte navn, som vi andre skifter sokker. Interessen for navneskift hos de kriminelle er da også rent faktisk steget markant, siden det blev gjort gratis og betydelig lettere at skifte navn, fremgår det bl.a. af et Ritzautelegram den 25. januar i år. Hvilke konsekvenser, det har haft og har, er på nuværende tidspunkt ikke klart, men ikke desto mindre er det foruroligende set med Dansk Folkepartis øjne.

Men det var ikke kun indholdet, der dengang efterlod os undrende i Dansk Folkeparti. Da re-

geringen i sin tid fremsatte navneloven, var der faktisk mulighed for, at et fornavn kunne tages som efternavn. Det blev heldigvis opdaget i forbindelse med en teknisk gennemgang af loven og ændret i sidste øjeblik. Navneloven betyder også indførelsen af en model, hvorefter et efternavn, der bæres af flere end 1.000 personer, frit kan tages af enhver. Regeringen forhøjede dog i løbet af lovforslagets behandling i Folketinget grænsen til 2.000, også i sidste øjeblik. Det var ikke et kønt forløb, men ikke desto mindre var det en forbedring at hæve grænsen fra 1.000 til 2.000.

Sidst, men ikke mindst, valgte regeringen at indsætte en revisionsklausul efter 2 år. Det gjorde regeringen naturligvis, fordi den godt vidste, men ikke ville erkende, at loven var et skråplan. Tusindvis af danskere protesterede over navneloven, stort set samtlige læserbreve og henvendelser til Retsudvalget var imod, men loven skulle dø og pine køres igennem. Hvorfor, kan man spørge, når nu modstanden var så udtalt i regeringens egne rækker og iblandt en lang række danskere. Det spørgsmål er endnu ikke besvaret, og bliver det måske aldrig.

Kl. 10.25

Siden loven er trådt i kraft, har over 100.000 personer ganske gratis skiftet navn, og det vil nogen givetvis betragte som en succes. I Dansk Folkeparti betragter vi det derimod som endnu et eksempel på, at navneloven var for liberal. Er det ikke rimeligt, at vi som Folketing sender et signal til borgerne: Tænk jer om, inden I skifter navnet ud? Det er givet af jeres forældre, jeres familie, og det er ikke noget, man bare sådan skiller sig af med.

Et gebyr kan være adfældsregulerende og kan gøre, at man tænker sig om en ekstra gang, og derefter kan man så tage et nyt navn, hvis det er ens ønske. Vi ønsker ikke et forbud mod navneskift, det kan der være gode grunde til at foretage, men vi håber blot, at folk vil tænke sig om, for det er altså en stor beslutning.

Lovforslaget, som vi behandler i dag, er et lille plaster på det blødende sår. Vi understreger med gebyret to ting. For det første er et navn noget personligt, men i lige så høj grad et familienavn, et slægtsnavn, om man vil. For det andet understreger vi noget principielt, nemlig at der er forskel på det at være samboende kæresten og så det at være i et ægteskab. Det er to forskellige ting. Et ægteskab forpligter i højere grad end så mange andre forhold i livet. Det er væsentligt for Dansk Folkeparti, ligesom det er væsentligt

for mange danskere. Derfor stemmer vi for ved tredjebehandlingen, og vi ser i øvrigt frem til revision af navneloven, da det snart er ved at være på tide.

Afslutningsvis vil jeg tilføje, eftersom emnet har været berørt, at vi fra Dansk Folkepartis side lægger vægt på, at loven træder i kraft så hurtigt som muligt, og derfor mener vi, at 1. maj er en rimelig dato, ikke mindst taget i betragtning, at ændring af navneloven har været kendt siden finanslovaftalen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Det kan jo ikke undre, at Dansk Folkeparti altså må have armene oppe over det her. Det er en stor ideologisk sejr, at man nu kan sende et signal ud til befolkningen om, at det er rigtigt nok, det er meget finere, hvis man gifter sig og er i ægteskab, end hvis man bare bor sammen under et tag. Så det kan jeg da godt forstå man jubler over.

Jeg vil spørge om noget helt praktisk. Hvor lander de penge, som nu kommer ind her? Man kunne sige, at det skulle være et formål med denne her lovændring at dække sagsomkostningerne på kirkekontorerne, hvor man har udgifterne. Føler hr. Martin Henriksen sig sikker på, at de faktisk også får pengene til at dække de sagsomkostninger, de har på kirkekontorerne? Eller ender de her i statskassen?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Som udgangspunkt går de jo til en pulje, der skal gå til at sænke kirkeskatten, så vidt jeg husker. Men man kan jo også sige, at det jo, i og med at det nu kan forventes, at der kommer færre navneændringer som en konsekvens af indførelsen af gebyret, jo alt andet lige vil lette det tryk, der har været på sagsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Er det ikke temmelig meget til grin at indføre et gebyr, som man gør sig stor umage med at forklare skal dække sagsomkostningerne osv. osv., og de penge så lander i statskassen, mens de, der sidder og faktisk bruger tid og kræfter og har udgifterne til sagsbehandlingen, altså ikke kan føle sig sikre på at få en krone ind? Eller hvordan? Hvad er det lige, hr. Martin Henriksen kan sige til dem, der sidder og har udgifterne på kirkekontorerne, om, hvor mange penge de får

til at dække udgifterne til den her sagsbehandling?

Selv om det her gebyr går igennem, er det jo altså adskillige tusinde navneændringsansøgninger, der kommer ind. Det synes jeg er fint, det har jeg ikke noget imod, men det er da fuldstændig til grin, at de, der har udgifterne, ikke kan regne med at få dækket omkostningerne med det her forslag.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Man kan spørge sig selv, hvorfor et flertal i Folketinget ikke gik så meget op i økonomien, sidste gang vi havde navneloven. Det husker jeg i hvert fald ikke man gjorde. Da talte man vist ikke så meget om, at man skulle have økonomi til at dække den øgede sagsbehandling, der ville komme i kraft af, at flere familier ville skifte navn. Men det er man så begyndt at interessere sig for i den her sammenhæng.

Jeg synes da, at det vel alt andet lige er en administrativ lettelse, at man kan forvente, at et gebyr vil lægge en dæmper på, at der er flere, der vil skifte navn, som vi kan se i dag.

Så spurgte fru Charlotte Fischer, om det ikke var til grin. Jeg mener, at den navnelov, der ligger nu i dag, ikke den, vi behandler her, men den, som er den generelle navnelov, er til grin, fordi den simpelt hen ikke respekterer vores kulturelle rødder. Og jeg synes sådan set godt, man kan have en forventning om, at et flertal i Folketinget kan finde ud af sådan noget.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil da godt benytte anledningen til at sige tillykke til den kirkelige ideologiske fløj i Dansk Folkeparti, som nu har fået manifesteret, at ægteskabet er finere end folk, der lever i et papirløst forhold.

Kl. 10.30

Det er sådan, at der er 600.000 mennesker i Danmark, der lever i papirløse forhold, sikkert også en del af Dansk Folkepartis vælgere, om jeg ikke tager meget fejl. Og hvad er det for et signal, man ønsker at sende til dem? Det er jo et totalt elitært synspunkt, som Dansk Folkeparti her har påtaget sig, nemlig at prøve at holde ved, at vi skal leve på en måde, som man gjorde tilbage i tiden. Hvorfor må vælgerne, borgerne i det her land ikke selv vælge, hvordan de vil leve, og blive fri for, at der skal sendes et politisk signal om, at noget er finere end andet?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg mener ikke nødvendigvis, at noget er finere end noget andet. Nu er mine forældre gift. Jeg bor sammen med en kæreste, vi har været sammenboende i 2 år. Vi kunne faktisk skifte til fælles efternavn efter den her lov. Jeg synes ikke, at jeg og min kæreste er mindre fine end mine forældre, men mine forældre har valgt at indgå et forpligtende forhold, som er mere forpligtende end så mange andre forhold. Det synes jeg er helt rimeligt at understrege.

Til det her med, at det skulle være sådan en tilbagevendende til gamle tider: Altså, der er jo mange mennesker, der bliver gift i Danmark. Der er også mange mennesker, der vokser op i den traditionelle familie i Danmark osv. Det er ikke noget med tilbagevendende til gamle tider. Det er noget med at respektere nogle af de værdier, som en lang række danskere rent faktisk sætter pris på i dag, og det gør vi så også i Dansk Folkeparti. Jeg kan ikke forstå, hvorfor det skal være noget farligt.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Nej, det havde jeg en anelse om at hr. Martin Henriksen ikke ville kunne forstå.

I Det Radikale Venstre synes vi sådan set, at vi skal skabe gode betingelser, også for dem, der lever i et ægteskab og i en kernefamilie. Vi synes bare også, man skal skabe gode betingelser for dem, der lever i andre familietyper. Det er sådan set det, der er skismaet i den diskussion, vi har her lige nu.

Hr. Martin Henriksen siger, at der ikke er nogen familieformer, der er finere end andre. Jeg tror, det alligevel er et fremskridt i forhold til, hvad hr. Martin Henriksen sagde for 2 år siden, da vi sidst behandlede navneloven. Men nok om det.

Pointen er jo, at når vi kommer til slutresultatet, så står vi tilbage med – hvis vi kunne få lidt ro fra Venstrefolkene – at der er nogen, der skal betale, og nogen, der ikke skal betale. De, der skal betale, er dem, der ikke lever i et formaliseret ægteskab, som måske har levet sammen i 10, 15, 20 år, og de eneste, de kan takke for, at de nu skal betale, er Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Nu overlever de nok at betale 430 kr. Det tror jeg de gør.

Men jeg kan stadig væk ikke se, hvad det farlige er. Jeg kan stadig væk ikke se, hvad problemet er, når man ønsker at signalere – og det er der jo mange, der mener; desværre ikke herinde i Folketinget – at der selvfølgelig er en forskel. Der er en forskel, det er der da. Det er mere forpligtende at indgå et ægteskab end at være i et parforhold. Sådan er realiteterne, og man skal da forholde sig til realiteterne.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Ordførerens synspunkter omkring navneloven er jo velkendte. Ordføreren er vel også medagitor og vel også bagmand for noget af den kampagne, der blev iværksat mod regeringens lovforslag. Det, jeg godt kunne tænke mig at vide, er: Hvordan er den her ændring så at sige kommet til verden? For jeg går ud fra, at Dansk Folkeparti er dem, der ligesom har bragt det ind i forhandlingerne under finansloven. Kunne ordføreren, som jeg går ud fra har haft ansvaret for noget af det her, ikke prøve at orientere Folketinget om, hvordan sådan noget foregår? Har man været i dialog med den siddende minister om den her ændring, inden den blev bragt over i finanslovforhandlingerne?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Det var en del af vores udspil til finansloven for 2007, hvori det så indgik. Og det kunne alle, inklusive forskellige ministre og Folketinget osv., jo se. Det blev så forhandlet på plads med regeringen, som den slags gør i så mange andre forhandlingssituationer. Det er der vel ikke noget odøst i.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

For dem, som ikke har deres daglige gang herinde, kunne man jo prøve at oversætte det, ordføreren siger, til, at man ikke har været i dialog med ministeren om det her, inden det blev bragt ind i finanslovforhandlingerne. Skal det så tages som et udtryk for det, nogen går og siger er vægten og balancen i forholdet mellem Konservative og Dansk Folkeparti, at godt nok har Det Konservative Folkeparti ministerbilerne, men det er Dansk Folkeparti, som har indflydelsen på regeringens politik?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Dansk Folkeparti har da indflydelse på regeringens politik. Det ville da også være kedeligt, hvis vi ikke havde det. Men jeg synes, der er et fint samarbejde mellem De Konservative og Dansk Folkeparti på en lang række områder, og det synes jeg også der har været på det her område.

Kl. 10.35

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne følge op på det med økonomien i det, for jeg synes, der står to lidt forskellige ting i forslaget. Der er det, der står i selve lovteksten, og så er der det, der står i den skriftlige fremsættelse.

I den skriftlige fremsættelse står der, og jeg citerer:

Gebyret skal sikre omkostningsdækning, idet der betales for selve sagsbehandlingen af en ansøgning.

Når det nu skal dække selve omkostningerne, hvorfor går pengene så ikke direkte ned i den konkrete kommunekasse, hvis man skal have navneændring på et kommunekontor, eller ned i den konkrete kirkekasse, hvis det er på et sognekontor, eller ned i den konkrete kasse på statsforvaltningen, altså som indtægtsdækket virksomhed, når man nu i indstikbladet skriver, at det skal sikre den konkrete omkostningsdækning?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg mener allerede, jeg har givet et svar på det under et tidligere spørgsmål, der blev stillet her nede, men hvis man sådan rent praktisk vil have at vide, hvordan det kommer til at foregå ude i virkelighedens verden, synes jeg, man skal stille et spørgsmål under udvalgsbehandlingen.

Jeg må igen bare påpege, at jeg et eller andet sted synes, det er mystisk, at man nu lige pludselig bekymrer sig rigtig meget om, hvordan man kan få sagsbehandlingen til at køre de steder, hvor man skal lave de her ændringer. Det var man jo fuldstændig ligeglad med, da man gjorde det gebyrfrit i sin tid – fuldstændig. Det var slet ikke et tema, det var slet ikke et emne, som oppositionen eller andre ønskede at diskutere. Men nu synes man lige pludselig, at det er utrolig vigtigt.

Jeg synes, vi skal forholde os til principperne i debatten, og så synes jeg, man skal tage den tekniske del af det under udvalgsbehandlingen. For det er jo principperne, der dybest set er det interessante her.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det er da ikke teknisk. Hvis man snyder befolkningen, hvis man skriver et og gør noget andet, er da ikke sådan lidt teknisk fifleri, det er da regulært snyd. Hvis man skriver direkte til befolkningen: I får nu et gebyr, som skal være omkostningsbestemt, fordi det koster nogle personregisterførere nogle udgifter at gøre det, og pengene så ikke falder de steder, hvor man har omkostningen, så er det da ikke bare en teknisk sagsbehandling, som skal køres sammen med debatten for lang tid siden, så er det da en ny opfindelse, som Dansk Folkeparti har fundet på, måske for at sikre skattestoppet lidt, så man mangler de 15 mio. kr. et andet sted. For pengene går jo ikke direkte til dem, der har udgiften.

Det er det, mit spørgsmål går på. Det er det, jeg gerne vil have et svar på. Hvorfor skal de snydes for indtægten, når de har udgiften?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg mener ikke, vi snyder nogen, og jeg synes da, at de omkostninger, der er forbundet med navneændringer de steder, hvor man foretager navneændringer, selvfølgelig skal dækkes. Og hvis de ikke bliver dækket i dag, så synes jeg da, man skal kigge på det. Men jeg har da en forventning om, og jeg tror på, at de omkostninger rent faktisk bliver dækket.

Lad mig så bare endnu engang understrege, at det jo er et argument, der er opfundet til lejligheden, for da vi i sin tid behandlede navneloven i 2005, var Socialdemokraterne jo fuldstændig ligeglade med økonomidelen. Da handlede det bare om, at det hele skulle være ligestillet, at alt var lige godt osv. Og det er jo det, som debatten i realiteten bør handle om.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Nu synes jeg, det begynder at blive en lille smule interessant. Det er jo sådan, at Dansk Folkeparti står bag det her lovforslag. Der er lavet omhyggelige beregninger over, hvor mange mandetimer der ligger i en enkelt navneændring. Hvorfor er de beregninger lavet, når pen-

gene bare skal gå i den store kasse? Hvorfor er de beregninger lavet? Det synes jeg hr. Martin Henriksen skulle svare på.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, det er meget betryggende, at man laver beregninger, at man forsøger at regne sig frem til, hvad tingene koster. Jeg kan bare gentage, hvad jeg har sagt før: De omkostninger, der er forbundet med det her, skal selvfølgelig dækkes. Sådan er det jo hele tiden, sådan er det jo alle steder. Uanset hvor vi laver lovgivning, uanset hvilke tiltag vi laver i Folketinget, så er det de omkostninger, vi påfører. Men vi påfører ikke nogen ekstraomkostninger til systemet. Der vil formentlig komme færre udgifter i systemet, fordi der formentlig er færre, der vil skifte navn, fordi vi indfører et gebyr på 430 kr. Det er jo realiteten.

Hvorfor interesserer man sig lige pludselig for økonomi nu? Hvorfor gjorde man det ikke dengang? Det er da en anelse spøjst.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Mig bekendt var hr. Martin Henriksen overhovedet ikke deltager i de samtaler, vi havde med den daværende familieminister, så hr. Martin Henriksen aner ikke, hvad det er, vi har talt om.

Kl. 10.40

Det, jeg synes er interessant, er den måde, vi fremover skal få finansieret skattelettelserne på. For de her millioner, der nu kommer til at gå ind i den store kasse, er jo til skattelettelser. Hvad kommer der afgifter på næste gang? Er det den måde, som Dansk Folkeparti vil se frem til at få flere skattelettelser på? Skal vi nu fremover kunne se ved finanslovændringsforslag, at der kommer nye afgifter, som går ind i den store kasse med henblik på skattelettelser? Er det Dansk Folkepartis politik, at den progressive beskatning skal fjernes, og at mennesker skal rammes af en afgift i stedet?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Det lød meget alvorligt. Og det er da rigtigt nok, at jeg ikke var til samtaler med den daværende familieminister på det tidspunkt. Det var jeg ikke, fordi vi var meget klare fra Dansk Folkepartis side og sagde, at vi sådan set slet ikke ville deltage i den navnelov. Vi syntes, det var noget makværk, og det holder vi fast i.

Men vi deltog i debatten i Folketingssalen. Nogle af debatterne varede 3-4 timer, og jeg kan ikke huske, at der på et eneste tidspunkt var nogen af de partier, der gik ind for navneloven, der talte om økonomien, der talte om, om der var penge nok i systemet til at håndtere de mange, mange hundredtusinder – det ved vi jo nu – navneændringer, der kom. Der var ikke ét parti, der nævnte det. Men det er da godt, at man nu begynder at gå op i økonomien, og hvor meget det koster for sagsbehandlingen. Og så kan man jo glæde sig over, at vi har mindsket det tryk, som der har været på sagsbehandlingen på baggrund af den navnelov, som et flertal uden om Dansk Folkeparti vedtog sidste gang.

Formanden:

Tak til hr. Martin Henriksen. Så er det hr. Per Ørum Jørgensen som ordfører.

Per Ørum Jørgensen (KF):

Grundlæggende kan man sige, at det lovforslag, vi står med i dag, mest har administrativ betydning. Det er udtryk for en aftale, der er indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti i forbindelse med finanslovforhandlingerne, som betyder, at der kommer et gebyr for de folk, som ønsker navneændringer, undtagen ansøgninger om navneændringer i forbindelse med vielse og ansøgning om navneændringer for børn under 18 år, der følger forældrene og forældrenes navneændring.

Det positive, man kan sige i dag, er, at danskerne har taget den lov, vi indførte i 2005, til sig. Nu hørte vi Dansk Folkepartis ordfører snakke meget om den danske landadel, som kastede sig ud i en krig med ikke mindst Det Konservative Folkeparti. Jeg er nu glad for, når man står her i dag, at vi gennemførte den her liberalisering af navneloven, for man kan jo se, at langt over 100.000 borgere, familier i Danmark, har benyttet sig af navneloven, og det er et meget klart udtryk for, at der var behov for en revision, så folk, der bor sammen, også får lov til at have det samme navn.

Så har der været en del debat om processen i det her. Jeg føler ikke, at jeg skal forsvare den proces, der har været. Jeg kan forstå, at spørgsmålet er bragt op i Udvalget for Forretningsordningen, og det synes jeg egentlig også er rimeligt, altså at man der kigger på processen og om der er nogle ting vedrørende den. Det vil jeg i al min ringhed undlade at kommentere nærmere.

Men det her er en aftale, der er indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti i forbindelse med finansloven, og vi Konservative står selvfølgelig ved den aftale, vi har indgået.

Formanden:

Så er der et par korte bemærkninger til ordføreren, først fra fru Charlotte Fischer.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Det var og er jo en konservativ minister, der står bag den her lov, og derfor må det jo også vægte særlig tungt, når man er konservativ. Og et af grundprincipperne var jo lige præcis det her med ligestillingen mellem folk, der bliver viet i et ægteskab, og folk, der lever papirløst som samboende. Det var faktisk et meget, meget vigtigt signal, for vi sagde – og det sagde den daværende minister jo også – at det er helt afgørende at sende det signal til befolkningen, fordi det er sådan som befolkningen lever i dag.

Nu indfører man så et gebyr, der igen sætter et skel mellem dem, der bor sammen, og dem, der lader sig vie og indgå ægteskab. Så vil jeg godt høre den konservative ordfører: Støtter den konservative ordfører stadig fuldt og helt en ligestilling mellem folk, der lever i ægteskab, og folk, der bor papirløst? Hvis den konservative ordfører gør det, hvordan passer det så med det gebyr, man indfører nu?

Kl. 10.45

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Grundlæggende vil jeg sige, at den prioritering, der ligger bag det her, er kommet fra et politisk ønske fra Dansk Folkeparti i en aftale, man har indgået med regeringen i forbindelse med finansloven.

For mig er der med navneloven sendt et klart signal om, at der med hensyn til det at etablere et ægteskab og et ægteskabslignende forhold ikke er forskel, at folk skal have mulighed for at kunne få det samme efternavn, også selv om de lever i et ægteskabslignende forhold. Det står jeg også fast ved i dag.

Så kan man sige: Det er jo klart med det lovforslag, der ligger her, at der er lavet en forskel, hvor man differentierer mellem folk, der etablerer et ægteskab, og folk, der etablerer et ægteskabslignende forhold. Det er så et politisk skøn fra Dansk Folkepartis side, som vi har tilsluttet os i forbindelse med finanslovforhandlingen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg synes jo, det er fint at høre, at den konservative ordfører fortsat holder ved, at der skal være ligestilling mellem ægteskab og ægteskabsliggende forhold, dvs. folk, der bor sammen. Men er det et vigtigt princip, eller er det sådan lidt et princip, man har fisket frem nu, hvor lejligheden er der?

Jeg spørger lidt, fordi det for os er et utrolig vigtigt princip, og hvis man har meget vigtige principper, så er det jo ikke nogle, man sådan lige handler af og laver et kompromis om i en sen stund under nogle finanslovforhandlinger. Hvis det er et vigtigt princip, så holder man virkelig fast i det, og havde man gjort det, så havde man sagt: Det nytter ikke noget, vi laver et gebyr, der laver et nyt skel, fordi det er så vigtigt et princip – det er faktisk et bærende princip for den her lov – at vi er nødt til at lave et gebyr, der stemmer overens med det her helt grundlæggende princip, som betyder meget for os.

Så ærligt talt: Er det ikke at sende et signal om, at man egentlig gerne vil sidestille, men at så vigtigt var princippet heller ikke, når det kom til stykket?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nej, jeg tror, man skal passe på med, hvor meget man lægger i det her gebyr på 430 kr. Når vi snakker principper, er der for Det Konservative Folkeparti ingen tvivl om, at vi står fuldt ud bag de principper, som ligger i navneloven. Det betyder, at vi ikke ønsker at differentiere mellem folk, der etablerer et ægteskab, og folk, der lever i et ægteskabsliggende forhold.

Vi vil ikke gøre os til dommer over, hvordan folk etablerer sig; det er en privatsag, og jeg synes faktisk, at vi med navneloven har givet nogle muligheder og har sendt et signal, som vi selvfølgelig stadig væk står ved. Det her er et udtryk for en aftale, der er indgået i forbindelse med finansloven.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Man får næsten ondt af hr. Per Ørum Jørgensen, af, at ordføreren nu skal stå her igen. En ting var, at hr. Per Ørum Jørgensen jo som nyvalgt folketingsmedlem rent faktisk blev kastet direkte ind i den her hvepserede og skulle stå på i øvrigt meget heroisk vis og forsvare regeringens lovforslag i en tæt kamp med, man må gå ud fra, at

det var kernekonservative vælgergrupper; vi havde landadel og alle mulige andre spændende mennesker inde, som var vældig aggressive over den her lov, ikke mindst folk fra Dansk Folkeparti.

Nok om det. Stor respekt til hr. Per Ørum Jørgensen, for, at han nu står her igen med en total ændring af lovforslaget og også forsvare den. Sådan er politik jo også.

I lovforslaget har vi indskrevet en revisionsklausul. Det, jeg gerne vil spørge om, er: Kunne hr. Per Ørum Jørgensen ikke prøve at redegøre lidt for, hvad det var for drøftelser, der rent faktisk var om, hvad vi skulle drøfte, når vi skulle revidere loven igen? Og er det ikke rigtigt, at vi jo der talte om, at hvis antallet af navneændringer eksploderede, ja, så kunne det være muligt at se på et gebyr og eventuelle tilpasninger af loven?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det, hr. Morten Bødskov siger, er helt korrekt. Og tak for de pæne ord, skal jeg også lige huske at sige. Vi har indført en revisionsklausul i forbindelse med, at vi vedtog navneloven, for det første for at se udviklingen. Der var jo meget skepsis, med hensyn til at nu ville folk begynde at kalde sig alt muligt osv. Derfor var det naturligt at indføre den her revisionsklausul, først og fremmest for at se, hvad det betød for folks adfærd. Det er også klart, at i forbindelse med det økonomiske spørgsmål om gebyr var skønnet jo i sin tid, at det ville være væsentligt dyrere at skulle administrere en sådan ordning med gebyr osv., end hvis den var gratis. Det var skønnet på daværende tidspunkt.

Kl. 10.50

Vi kan så se allerede nu, at der jo har været en meget, meget markant interesse for det her og folk har taget den her lov til sig. Så det har vist sig, at det er en lov, som bliver benyttet utrolig meget. Og det er så også baggrunden for, at man har valgt at pålægge et gebyr på 430 kr. Jeg tror nu ikke personligt, at det vil give den store adfærdsendring, men det er klart, at det også er en af de ting, vi skal se nærmere på, når vi skal revidere loven i 2008.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg er glad for, at hr. Per Ørum Jørgensen bekræfter forløbet, hvor hr. Per Ørum Jørgensen og jeg jo var i meget tæt dialog om, hvordan det

her skulle tilrettelægges – det er ikke nogen hemmelighed. For hvis man ser på side 52 i det oprindelige lovforslag, står der jo, at såfremt antallet af navneansøgninger stiger væsentlig mere end forventet, vil spørgsmålet blive overvejet på ny. Og der var udlægningen så, at det kunne man se på i forbindelse med en revisionsklausul. Men er det, man laver her, så ikke et brud på den lov, man har vedtaget?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nej, jeg mener ikke, at det er et brud på den lov, man har vedtaget, da der egentlig ikke ligger en decideret politisk aftale om navneloven. Folk har jo tilsluttet sig det forslag, der ligger med de ændringer, der blev foretaget undervejs. Men det står stadig væk fast, at når man skal revidere loven i 2008, jamen så skal man selvfølgelig også kigge på det økonomiske spørgsmål.

Jeg medgiver, at det økonomiske spørgsmål selvfølgelig også blev drøftet i sin tid, men grunden til, at vi lavede revisionsklausulen, var jo først og fremmest den skepsis, som blev udtrykt af dele af befolkningen med hensyn til, om folk nu skiftede navn efter forgodtbefindende. Men altså, det er klart, at alting skal på bordet, når vi reviderer loven igen i 2008.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt sådan direkte spørge hr. Per Ørum Jørgensen: Oplever hr. Per Ørum, at De Konservative endnu en gang er blevet kørt over af Venstre og Dansk Folkeparti, og at det nu er blevet åbenlyst, at Venstre og Dansk Folkeparti er flintrende ligeglade med, at hr. Per Ørum og hr. Lars Barfoed i den grad virkelig havde problemer med hele det her lovforslag med eget bagland?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg synes sådan set ikke, at jeg vil forholde mig til selve processen. Altså, det at køre en debat om, hvor stor indflydelse Det Konservative Folkeparti kontra Dansk Folkeparti og kontra Venstre har, synes jeg måske er at køre det her lidt langt ud. Altså, vi er en del af regeringen, og den indflydelse, vi har, har vi i forbindelse med regeringssamarbejdet. Så hvis jeg skal forstå fru Anne Baastrups tese, så mener fru Anne Baastrup åbenbart, at Dansk Folkeparti har større

indflydelse, end regeringen har, og det ved fru Anne Baastrup jo godt det ikke har.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Mig bekendt var der en enkelt minister fra Det Konservative Folkeparti, der røg, fordi Dansk Folkeparti ville det. Nok om det.

Så vil jeg gå tilbage til spørgsmålet om, hvordan De Konservative vil finansiere skattelettelser. Er det den her model, vi går i gang med, man vil bruge? For man laver en afgift, som kommer til at ramme alle, og så bruger man indtægterne fra den afgift til skattelettelser. Er det den model, vi fremover vil kunne se, når vi nu skal til at have skattelettelser?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg synes, fru Anne Baastrup svinger sig godt op lige nu.

Jeg synes altså, at det er helt naturligt, at man i den her forbindelse, hvor man pålægger befolkningen et gebyr i forbindelse med navneændringer, regulerer ved at modregne i kirkeskatten og i den generelle skat, når det gælder Sønderjyllands Amt. Det synes jeg egentlig er en helt fair deal, som selvfølgelig lever op til skattestop osv.

Men nu skal man jo ikke glemme, at vi har fået indført én skattelettelse af en ret markant størrelse, uden at vi i forhold til den tidligere regering tog penge fra den anden lomme. Den her regering har gennemført den første reelle skattelettelse i over 30 år.

Derfor kan jeg måske godt forstå, at SF's ordfører har svært ved at finde ud af de her ting omkring skattelettelser, fordi der er selvfølgelig en væsentlig forskel på den tidligere regering og den nuværende, hvor vi, når vi gennemfører skattelettelser, ikke inddrager pengene i form af afgifter og andre ting.

Kl. 10.55

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Hr. Per Ørum Jørgensen stod og glædede sig over, at vi tilbage i 2005 lavede en ligestilling mellem folk, der lever i ægteskabsliggende forhold, og folk, der lever i ægteskab, med de ændringer vi dengang lavede i navneloven. Den glæde deler jeg. Med det nye gebyr, der bliver indført alene for folk, der lever i ægteskabsliggende forhold, vil jeg spørge hr. Per Ørum Jør-

gensen om, hvilken del af den ligestilling, vi indførte i 2005, der så er tilbage.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg synes egentlig, jeg har svaret på det spørgsmål. Altså, den prioritering er en del af en aftale i forbindelse med finansloven, og længere er den ikke.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er ganske enkelt et af de tyndeste svar, vi har fået i Folketinget i nyere tid.

Pointen er jo, at hr. Per Ørum Jørgensen overhovedet ikke kan svare, for med den ændring, vi laver her, er der intet tilbage af den ligestilling mellem folk, der lever i ægteskabslignende forhold, og folk, der lever i ægteskab. Det er jo sandheden, og derfor prøver hr. Per Ørum Jørgensen at tage uld i mund og snakke fuldstændig udenom.

Dertil kommer, at hr. Per Ørum Jørgensen har nægtet at diskutere proces hele dagen, og hvorfor har hr. Per Ørum Jørgensen det? Fordi Det Konservative Folkeparti endnu en gang er blevet tromlet og trynet af Dansk Folkeparti og Venstre og dermed står tilbage uden nogen som helst indflydelse på den sag, hvor man endda nu har haft hele to konservative ministre involveret.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg beundrer hr. Simon Emil Ammitzbøll for hans ihærdighed i forbindelse med den debat og de motiver og politiske konklusioner, der bliver draget på baggrund af et gebyr på 430 kr.

Jeg vil bare slå fast en gang for alle: Det Konservative Folkeparti er en del af regeringen, og det er der, vi har vores indflydelse, og vi er meget glade og tilfredse med at være en del af regeringen. Vi har det bedst, når vi er i regering. At gøre det her til et spørgsmål om, hvorvidt vi har indflydelse i forhold til Dansk Folkeparti, er et spørgsmål, om regeringen har indflydelse i forhold til Dansk Folkeparti, og selvfølgelig har regeringen indflydelse.

Jeg har svaret på spørgsmålet fra hr. Simon Emil Ammitzbøll, og jeg har også klart tilkendegivet, at vi står fast ved det signal, der blev sendt i forbindelse med navneloven i 2005.

Formanden:

Tak til hr. Per Ørum Jørgensen, og så er det fru Charlotte Fischer som ordfører.

Charlotte Fischer (RV):

Det her lovforslag, der indfører et gebyr i forbindelse med navneændringer, er først og fremmest en ideologisk sejr for Dansk Folkeparti, som jo i sin tid stod uden for det her lovforslag, fordi man slet ikke kunne leve med ånden i lovforslaget. Det handlede bl.a. om, at lovforslaget side stillede folk, der bor sammen, med folk, der lever i ægteskab. Det er det ene.

Det andet er, at jeg vil karakterisere det her lovforslag som en slags pinlig hovsæløsning for regeringen, for ikke alene er det her gebyr jo i modstrid med ånden i loven, som er sidestilling mellem dem, der bor sammen, og dem, der lever i ægteskab; det går også helt på tværs. Vi har en revisionsklausul i loven, som siger, at det hele skal på bordet igen i 2008 og 2009. Og hvad gør man nu? Man indfører et gebyr, og nu skal det pine død gå hurtigt, så over hals og hoved skal vi altså vedtage den her lov.

Vi synes, at det på enhver måde er en forkastelig proces, og vi synes også, at det er mærkeligt, at en regering kan gå ind og indføre en lov, der så grundlæggende er i modstrid med ånden i den overordnede lov på det her område.

Det er ikke så lang tid siden, at vi gennemførte den her navnelov, og for os var det helt afgørende, at man på navneområdet gik ind og side stillede gifte og samboende. Sådan er Danmark i dag. Folk bor sammen, folk gifter sig, og det gør de ud fra alle mulige bevæggrunde, men det er ikke os, der skal gå ind og kvalificere, hvorvidt det er bedre at være gift end at bo sammen. Det er folks helt private afgørelse.

Nu indfører vi så det her gebyr, og man kan jo godt bagatellisere det og sige: Herregud, 430 kr. kan jo ikke gøre så meget, og det er også blevet sagt. Vi synes, det handler om principper for os. Vi synes, det skriger til himlen, når man på den ene side indfører en lov og står på den her talerstol og gør sig store anstrengelser for at sige, at det her handler om principper, at det her handler om at sige til befolkningen: Vi er et moderne samfund, hvor nogle vælger at bo sammen og nogle vælger at gifte sig, men det ene er ikke bedre end det andet, og derfor skal alle have samme muligheder for at tage nye navne, der er ikke noget, der er bedre end andet – og så på den anden side ikke særlig lang tid efter, ikke engang 2 år efter står her igen og siger, at det al-

ligevel er lidt bedre at være gift end at bo sammen, i hvert fald skal de, der bliver gift og ændrer deres navn, ikke betale noget, men det skal de andre.

Kl. 11.00

Vi synes, det er en lemfældig omgang med principper, og vi må ærligt indrømme, at hvis man sidder og ser på det her og læser den her lov, så må man komme dybt i tvivl om, hvorvidt regeringen egentlig mener det her princip særlig alvorligt. Dansk Folkeparti må jo juble, det hørte vi også ordføreren gøre, så de har jo sådan set ikke noget forklaringsproblem i den her sag.

Vi synes så, at gebyr i det hele taget er meget fornuftigt. Vi synes så, at det havde været relevant at tage op i forbindelse med den revision, vi har planlagt. Nu kommer det så her over hals over hoved. Men gebyr er jo meget fornuftigt, fordi man går ind og siger, at de sagsomkostninger, der er – og der har været en eksplosion i antallet af ansøgninger – skal dækkes.

Men hvad sker der så? Så er der noget værre mystifistisk noget med, at de penge, der kommer ind i kraft af gebyret, så åbenbart ikke lander der, hvor man har udgifterne til sagsbehandlingen. Vi må jo spørge, om det nu endnu en gang er regeringens skattestop, der forårsager de her meget mærkelige transaktioner, som tvinger os ud i en konstruktion, hvor vi opkræver penge hos borgerne, fordi vi skal dække sagsomkostningerne, men hvor pengene bare ikke lander hos dem, der har sagsomkostningerne, men lander i statskassen, og de, der sidder og har sagsomkostningerne, må jo spørge sig selv, hvad meningen er, og hvor mange kroner de mon ser af de penge, der kommer ind.

Jeg synes, det er en meget mystisk konstruktion, og et eller andet sted er det vel bare endnu et bevis på, at det her skattestop er et værre cirkus, som ikke er til gavn for nogen i det her land.

Alt i alt siger Det Radikale Venstre nej til det her lovforslag. Processen var elendig, og indholdet er ikke godt, for selv når man gerne vil have gebyrer, fordi det er fornuftigt, så er det her simpelt hen helt forkert skruet sammen.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Nu stillede fru Charlotte Fischer jo en række spørgsmål til mig, så vil jeg selvfølgelig gengælde tjenesten og venligheden. Så jeg vil spørge, om ikke fru Charlotte Fischer et eller andet sted anerkender, at der er forskel på det at være samboende, det at være kæreste med nogen, og så

det at indgå i et ægteskab. Det er trods alt noget, som forpligter noget mere, der ligger jo også de løfter i det, som der nu engang gør. Kan fru Charlotte Fischer derfor ikke se eller i det mindste anerkende, at ægteskabet er en mere forpligtende størrelse end så mange andre forhold her i livet. Er Det Radikale Venstre ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg respekterer fuldt ud, at man kan have den holdning. Det, jeg siger, er ikke udtryk for en despekt for, at nogen synes, det er bedre med ægteskab. Jeg må bare for mit eget vedkommende og for Det Radikale Venstre sige, at det altså er det rene vås. Lad mig tage eksemplet: Hvordan skal man sidestille dem, der har boet 30 år sammen under samme tag, med dem, der på tredje år lever i tredje ægteskab? Hvordan er det lige med forpligtelsen, hvordan kan man sammenligne det? Det siger da ingenting.

Jeg har fuldstændig respekt for, at folk synes, at de gerne vil giftes, og at det skal ske i en kirke og med en præst og alt muligt, men man kan da ikke på den måde gå ind og kvalificere det og sige, at det er mere forpligtende. Det er da noget inderligt vås, hvis man går ud og ser på virkeligheden.

Folk bliver jo altså desværre også skilt, og det, at man bor sammen, frem for at man er gift, siger efter min bedste overbevisning ikke noget om, hvorvidt man har forpligtet sig, og hvor meget man har forpligtet sig.

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Men anerkender Det Radikale Venstre ikke, at der trods alt ligger et løfte i det, at man indgår i et ægteskab? Det løfte ligger der jo ikke på samme måde, når man er samboende eller man er et kærestepar. Hele den proces, der er omkring ægteskabet, illustrerer jo også, at den forpligtelse i højere grad indgår, og hvis folk ønsker den forpligtelse, så kan de jo vælge at få den.

Derfor kan jeg ikke forstå, hvorfor Det Radikale Venstre ikke vil anerkende, at der selvfølgelig er en forskel på de to ting. Anerkender man, at man må have synspunktet, så synes jeg, det er rigtig godt. Jeg anerkender også, at man må have et andet synspunkt, men kan man ikke se, at der selvfølgelig er en forskel, og at det ikke handler om, at noget er finere eller mindre fint end noget andet, men at der altså er en forskel,

og at den forskel er det et eller andet sted da rimeligt også gør sig gældende i den lovgivning, som vi så vedtager herinde. Anerkender man, at der i realiteten er den forskel?

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Det her handler først og fremmest for mig om, hvorvidt vi herinde på Tinge skal gøre os kloge på, hvorfor folk gifter sig, eller hvorfor de vælger at bo sammen. Så klog tror jeg ikke jeg er. Jeg tror, at folk vælger at gifte sig og bo sammen af alle mulige grunde. Nogle gifter sig og føler det meget forpligtende, andre ikke, øjensynligt ikke, fordi de måske bliver gift tre gange i deres liv, og nogle vælger at bo trofast sammen med den samme hele deres liv uden at blive gift.

Nu tog hr. Martin Henriksen jo så dristigt sit eget eksempel op og sagde, at hans egne forældre er gift, og at han selv lever papirløst i et forhold. Skulle jeg så være den, der gik ind og konkluderede, at nå, hr. Martin Henriksen har sandelig ikke forpligtet sig særlig meget? Hvad er det for et forhold, han har der? Det er sandelig utrygt at være kæreste med hr. Martin Henriksen.

Nej, det vil jeg lige præcis ikke konkludere, for jeg kan ikke konkludere noget som helst. Det er kun hr. Martin Henriksen, der kan konkludere noget om sit forhold, og på den måde synes jeg bare ikke, vi herinde skal gøre os klogere og gøre os kloge på befolkningens vegne.

Formanden:

Tak til fru Charlotte Fischer. Så er det fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

Det her lovforslag er et meget godt eksempel på magtforholdet mellem Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti. Hvis Dansk Folkeparti ønsker at lave om på en lovgivning, så kan det lade sig gøre, hvis det er en konservativ minister, fordi Venstre er fuldstændig trekvart ligeglad med, om De Konservative bliver sure. De er fuldstændig trekvart ligeglade med, hvis en minister må ryge, for det centrale for Venstre er, at Venstre kan bevare magten, statsministerposten.

Jeg fatter ikke, at De Konservative kan tåle det her længere. Jeg forstår det simpelt hen ikke. At tænke sig, at man en sen natteime går ind i noget, som i hvert tilfælde på den konservative ordfører, hr. Per Ørum Jørgensen, og på den daværende familieminister virkede, som om de

rent faktisk syntes var en god idé. Vi synes, det var en god idé med den navnelov, og vi gik ind og støttede, og vi havde en samtale om det. Det her er ikke forligsbud, det er det ikke, men vi havde rent faktisk en klar aftale om, at det her kaster vi os ud i, og vi følger det nøje.

Hvad sker der så? Dansk Folkeparti havde en lang række ideologiske begrundelser for at være imod lovforslaget – og jeg forstod dem ikke. En sen natteime, vupti, så retter de nogle af de ting, som de ikke bryder sig om. Det her er jo ikke et spørgsmål om gebyret, det er et spørgsmål om ordentlig behandling af hinanden i den her sal.

Vi har en formand for Folketinget, der inviterer os til konferencer, fordi vi skal lære at samarbejde: Det samarbejdende folkestyre. Og hvad sker der? Det er fuldstændig ligegyldigt med, hvad langt de fleste partier her i Folketinget siger og gør. Hvis Dansk Folkeparti af ideologiske grunde er imod, så retter Venstre ind, og sådan er det. At tænke sig, jeg synes, det her er en skamlet, og jeg ærgrer mig i virkeligheden over, at vi bruger tid på vores konferencer om, hvordan Folketinget skal samarbejde med regeringen, når den her ting kan ske.

Det er en skamlet. Vi har også oveni fået at vide, at det her skal vedtages inden den 1. maj. Vi aner ikke reelt, om vi har mulighed for overhovedet at stille nogle spørgsmål, som kan nå at blive besvaret. Først kommer forslaget sent. Vi står i en situation, hvor vi fuldstændig er blevet løbet over ende, De Konservative endnu mere, og så skal det i øvrigt bankes igennem inden den 1. maj. Dette er ikke en måde at behandle Folketinget på. Vi blev spurgt, om vi ville være med til en hurtig gennemgang i Retsudvalget. Vi var adskillige partier, der sagde nej, men formanden for Retsudvalget har bare dekretet, at det hele bare skal være færdigt i næste uge. Dette er ikke en måde at behandle Folketinget på.

Kl. 11.10

Så det lange af det korte er, at der bliver stillet spørgsmål. De får lidt at laveovre i Familieministeriet her i løbet af weekenden, for det skal i hvert tilfælde være afklaret: Hvor mange mandetimer koster det folkekirken? Hvor mange koster det kommunerne? Hvordan kan det være, at skattelettelserne skal finansieres af afgifter? Er det overordnet regeringens politik, at vi fremover skal løbe ind i nye typer afgifter, fordi der skal være skattelettelser? Er det den måde, skattelettelserne skal finansieres på? Jeg synes, der er mange spørgsmål, som skal stilles, og de vil blive stillet.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg kan ikke forstå, hvordan fru Anne Baastrup kan sige, at SF og den øvrige opposition ikke har haft noget indflydelse. De var trods alt med til at vedtage den navnelov, som i vid udstrækning stadig væk gælder i dag. Det var jo imod Dansk Folkepartis vilje. Der havde man da noget at skulle have sagt, måske mere fordi regeringen havde den holdning, men man havde da i hvert fald noget at skulle have sagt på det tidspunkt.

Jeg vil gerne høre: Hvorfra kommer den her nye interesse for omkostninger i forbindelse med sagsbehandlingen? Jeg husker slet ikke, at det var et tema under den sidste debat, som vi havde i 2005. Jeg kan ikke huske, at det blev rejst fra nogen partiers side. Jeg var også inde at kigge på det, der blev sagt ved de forskellige behandlinger sidste gang, og der lagde jeg heller ikke mærke til det. Så hvor kommer den her nyopfundne interesse fra?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu har jeg sagt det til hr. Martin Henriksen tidligere: Dette er ikke en nyopfundne interesse. Det var noget, som vi talte med familieministeren om, og vi blev bare enige om, at det ville vi ikke starte med.

Det, der er så irriterende ved hr. Martin Henriksen, er, at han tror, at han har været med til alt. Men det har han ikke i forbindelse med den her navnelov, fordi Dansk Folkeparti med præsterne i spidsen mente, at det var undergraven for det danske samfund. Det var jo på det niveau, vi diskuterede. Det var jo ikke noget, der gik ned i det her i salen, for vi talte sammen udenfor salen. Det står også ganske tydeligt i bemærkningerne til det gamle forslag, at der er en revisionsbestemmelse. Så jeg må sige til hr. Martin Henriksen, at der sker somme tider ting i det her hus, som hr. Martin Henriksen ikke kan læse sig til.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jamen jeg er ikke i tvivl om, at man sikkert førte meget konstruktive forhandlinger med den daværende familie- og forbrugminister. Og jeg medgiver helt, at Dansk Folkeparti ikke var med til de forhandlinger, for vi ville ikke være medunderskrivere på den lovgivning, og vi ville ikke have del i den lovgivning.

Men vil fru Anne Baastrup ikke medgive, at det da er bemærkelsesværdigt, at økonomien ikke blev nævnt, når man diskuterede det i så lang tid? Der var en førstebehandling, hvor man diskuterede det, der var en andenbehandling, hvor man diskuterede det, og der var tilmed to tredjebehandlinger, og økonomien blev ikke nævnt.

Så jeg spørger bare igen: Hvad er begrundelsen for, at man nu her i salen ønsker at diskutere økonomien i det? For alt andet lige må man vel forvente, at økonomien og omkostningerne i forbindelse med sagsbehandlingen vil blive lettet i forhold til, hvordan det er i dag, fordi der højst sandsynligt vil komme færre ansøgninger om navneskift. Hvor er logikken i det?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Der fremsættes ikke lovforslag her i Folketinget, hvis der ikke er økonomiske beregninger hæftet ved. Det ved hr. Martin Henriksen, eller han burde vide det. Det, der er det centrale i den måde, man har strikket afgiften sammen på, er, at man af ideologiske grunde pålægger nogle ganske bestemte mennesker en afgift, og så går den i øvrigt til skattelettelse. Det er ikke den måde, som vi mener en afgift i givet fald skal bruges på.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg synes, at den sidste bemærkning er meget karakteristisk for oppositionen: at en afgift ikke skal bruges til skattelettelse. Nej, reelle skattelettelse er ikke noget, som findes i oppositionens sprogbrug.

Fru Anne Baastrup har brugt megen energi på selve processen. Som jeg har sagt tidligere, vil jeg ikke forholde mig til den. Jeg kan forstå, at det er noget, som Udvalget for Forretningsordenen forholder sig til, så det vil jeg i al min ringhed ikke begive mig ind på.

Men der er en ting, jeg ikke accepterer, og det er fru Anne Baastrups konklusioner på den magtbalance mellem Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti, som fru Anne Baastrup bruger megen energi på at fremføre. Jeg vil bare sige en ting, så det ligger helt fast: I Det Konservative Folkeparti er vi meget, meget glade for at være i regering. Det er dér, vi har det allerbedst. Man kan se på retspolitikken, skattepolitikken, udenrigspolitikken, kulturpolitikken, og jeg kunne blive ved, at vi aldrig har gennemført så

meget konservativt tankegods, som vi gør i disse år.

Kl. 11.15

Fru Anne Baastrup må altså droppe den der tese om, at det, at vi pålægger et gebyr på 430 kr., skulle illustrere, at Det Konservative Folkeparti ikke har indflydelse på politikken. Vi er faktisk rigtig glade for at være i regering og meget tilfredse.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det ville også komme voldsomt bag på mig, hvis hr. Per Ørum sagde noget som helst andet.

Jeg bruger bare det her lovforslag som et eksempel på, at Venstre og Dansk Folkeparti er fuldstændig ligeglade med, at De Konservative har sloges for en sag og så taber et vigtigt princip. Det er de to andre partier ligeglade med. Det er jo konklusionen. Jeg ved da godt, at De Konservative ikke synes, at det, der bliver sagt her i salen, er sjovt, men sådan er det bare, og det er virkeligheden.

Formanden:

Så er det hr. Per Ørum Jørgensen? Nej! Tak til fru Anne Baastrup. Der er ingen ordførere fra Enhedslisten til stede.

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jeg vil indledningsvis gerne takke for den debat, der har været om det fremsatte forslag. At forslaget ville skabe debat her i salen var jeg ikke i tvivl om. Der har jo længe inden dagens debat været skrevet og talt en hel del om lovforslaget. I det hele taget giver navne og vores ret til at ændre disse ofte anledning til omtale og debat. Især har emnet optaget mange i det år, der er gået, siden navneloven trådte i kraft.

Jeg kan heldigvis konstatere, at omtalen generelt er positiv, og at den nye navnelov er en succes. Tallene taler vel egentlig for sig selv: Flere end 100.000 mennesker har brugt den nye navnelov og de muligheder, der ligger i den, til at skifte navn. Jamen er der så nogen, der vil sige, var det ikke også meningen med at liberalisere navnereglerne, var det ikke formålet med selve loven? Jo, det var det, og det er da heller ikke kommet bag på os, at mange har valgt at benytte sig af de nye muligheder, der er i loven. Men jeg

må sige, at antallet af ansøgninger om navneændringer har oversteget vores vildeste fantasi.

Vi mener stadig væk, at det er vigtigt, at vi har en liberal navnelov, men når vi ser på antallet af ansøgninger om navneændringer, så mener vi samtidig, at det er rigtigt, at folk fremover selv må betale for at få lavet deres navn om. 430 kr. bliver gebyret. Lad mig i den forbindelse minde om, at det gebyr, der stilles forslag om, jo er væsentlig mindre end det gebyr, vi havde i den gamle lov, og så må det heller ikke glemmes, at provenuet af gebyrerne udelukkende skal sikre omkostningsdækning og anvendes til at nedbringe skatten. Endelig vil jeg påpege, at navneændringer for børn og navneændringer i forbindelse med vielse eller indgåelse af registreret partnerskab fortsat vil være gebyrfrie.

Et af argumenterne for ikke at foreslå gebyr for navneændringer for 2 år siden – som jeg har forstået det, så drøftede man det her gebyr for 2 år siden, da navneloven blev fremsat – var, at systemet ikke kunne håndtere disse gebyrindbetalinger. Heldigvis har den nye brugervenlige portal, hvor man kan hente ansøgningsskema om navneændring, vist sig at være en succes, og fra og med dette forår gøres løsningen helt digital. Bl.a. derfor har det været muligt at lave en simpel administrativ model, så hverken borgeren eller myndighederne skal belastes med et tungt betalingssystem, der sinker den egentlige sagsbehandling.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Tak til ministeren og tillykke med hvervet. Det er første gang, vi får lejlighed til at sige det. At det så skulle være under de her omstændigheder er selvfølgelig lidt beklageligt. Nu blev der jo stillet et ændringsforslag til det lovforslag, som ministerens forgænger behandlede og fik vedtaget meget bredt her i Folketinget, som betyder, at der står i loven, at der er en revision af loven i 2008 og 2009, og under bemærkningerne til det ændringsforslag henviser man til det, der er det centrale, nemlig at der er tale om en kraftig liberalisering af navneloven, og at man vil høste erfaringer og tage det op ved en revision i 2008 og 2009.

Mener ministeren, at det lovforslag, vi behandler i dag, er et brud på den aftale og den lov, vi oprindeligt vedtog om en revisionsklausul eller ej?

Kl. 11.20

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Først og fremmest vil jeg gerne fremhæve, at der jo ikke er sådan et forlig omkring navneloven på den måde, og som fru Anne Baastrup også helt klart og tydeligt sagde, er der jo ikke tale om et forligsbrud. Der var mange partier, der stemte for navneloven, og jeg vil sige, at vi er rigtig glade for, at der var så mange, der bakkede op om den, og heldigvis har den jo også vist sig at være en succes.

Og så er det helt rigtigt, at i navneloven står der, at vi har aftalt, at vi skal revidere indholdet i loven i 2008-09, og det står vi helt fast ved. Det vil der også blive lejlighed til. Partierne vil blive inviteret over, og så drøfter vi indholdet i navneloven.

Men gebyret handler altså ikke om indholdet, og det fremgik også helt tydeligt af navneloven, da den blev vedtaget. Vi vil følge udviklingen i navneændringerne, og så vil vi se, om det vil blive nødvendigt at pålægge et gebyr. Og vi har altså vurderet, at det har været nødvendigt, og derfor kommer der nu et gebyr på 430 kr. Men det har intet at gøre med den aftale, vi har, eller som det står i navneloven, at vi selvfølgelig skal drøfte indholdet i den.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Nu er ministeren selvfølgelig ny i sit embede og al ære og respekt for det. Men sandheden er jo rent faktisk, at lige nøjagtig det afsnit 5.5.3 om gebyrer og overvejelserne om, om man skulle have et gebyr, og at man ville se på det senere, hvis der var en eksplosion i antallet af navneændringer, var noget af det, hvor vi drøftede, om det skulle med i en revisionsbestemmelse.

Og derfor er det, regeringen laver her, for mig at se et brud på den lov, der blev vedtaget. Der bliver indført en revisionsparagraf i loven, hvor man skriver i bemærkningerne, at det gør man for at holde øje med konsekvenserne af loven. Der er jo fuldstændig klar overensstemmelse, som den konservative ordfører også bekræftede over for mig tidligere, nemlig at det bl.a. også handlede om spørgsmålet om gebyr.

Det er dér, hvor jeg har så vanskeligt ved at forstå, at man ikke bare kan indrømme – og hvis man ikke vil sige, at man har brudt sin egen lov, er det fair nok, det er selvfølgelig også en enorm

kamel at sluge – at man er blevet fuldstændig omgået af Dansk Folkeparti, at ministerens for-gænger ikke er blevet orienteret om det her, at det er blevet til i en sen natte-tid i Finansministeriet, fordi Dansk Folkeparti har et fuldstændig anderledes syn på navneændringer end det meget brede flertal, der stod bag den oprindelige lov.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jeg vil gerne sige, vi er meget glade for den revisionsbestemmelse, der er skrevet ind i navneloven, og vi glæder os også til, at vi skal se på indholdet i navneloven i 2008-09. Men jeg vil også slå fast, at gebyr ligger ikke som en del af indholdet, og det var faktisk meget vigtigt for os at holde de to ting adskilt, da man vedtog navneloven, fordi vi hele tiden har sagt: Det kan være nødvendigt at indføre et gebyr på et tidspunkt, hvis det går helt vildt løs med de her navneændringer. Og det er jo det, der har vist sig.

Vi havde forventet, at ca. 60.000 danskere ville benytte lejligheden til at få ændret navn. Vi er helt oppe på 100.000 danskere nu, der ændrer navn. Og der har vi altså vurderet, at der er behov for en adfærdsregulering og dermed et omkostningsbestemt gebyr på 430 kr. Og det har vi hele tiden sagt er uafhængigt af, at vi senere skal se på indholdet i navneloven. Men man kan være helt tryk ved, at alle partier selvfølgelig bliver inviteret over, og så drøfter vi indholdet i navneloven i 2008-09, som vi har aftalt.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Det må være svært som konservativ efterfølger på ministerposten at stå og slås for en lov, der er i modstrid med ånden i den oprindelige navnelov. Det kan man vel ikke komme uden om. Det her lovforslag i dag er i modstrid med ånden, og det vil jeg egentlig gerne bede ministeren om at bekræfte.

Det andet, jeg gerne vil høre ministeren om, er: Med hensyn til de 15 mio. kr., som nu kommer ind for at dække sagsomkostningerne, hvor mange af dem får kirkekontorerne eller kommunen, statsforvaltningen, hvem det nu er, der sidder og har sagsomkostningerne? Hvor mange af de 15 mio. kr. får de, så de, der faktisk har sagsomkostningerne, også får dem dækket?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jeg kan sige, at jeg ikke kan bekræfte, at det her lovforslag skulle være i modstrid med navneloven. Sådan opfatter jeg det på ingen måde. Gebyr blev drøftet, dengang man vedtog navneloven, og vi sagde, vi ville følge udviklingen i, hvor mange der ville ændre navn, og hvis det var nødvendigt, ville vi overveje at gå ind og introducere et gebyr på et tidspunkt. Og det har vi vurderet nødvendigt nu, og derfor har vi lavet en finanslovaftale med Dansk Folkeparti. Så enkelt er det sådan set.

Nu har jeg hørt alle partierne fra oppositionen sige: Gebyret synes vi sådan set er i orden. Det er slet ikke gebyret, der er noget problem. Men det kan jo nærmest lyde, som om man synes, at det er et problem med det her gebyr. Vi har vurderet, at det er nødvendigt.

Og så drøfter vi jo meget de her penge. Det, der er årsagen til, vi indfører det her gebyr, er, at vi ønsker en adfærdsregulering. Vi ønsker lidt at lægge en dæmper på, hvor mange der ændrer navn. Og det er rigtigt, at de 15 mio. kr., som er beregnet til at komme ind, primært skal gå til at sænke kirkeskatten og også det generelle skattniveau for en lille del af det.

Og det er rigtigt, at pengene ikke går til kirkekontorerne, som jeg kan forstå Det Radikale Venstre havde forventet, men vi har en klar aftale om, at de er blevet kompenseret ved deres generelle bevillinger for de ekstra opgaver, de fik, da man indførte navneloven. Så Kirkeministeriet er faktisk glad og tilfreds, og Indenrigsministeriet er også glad og tilfreds, så det er jo sådan set kun Det Radikale Venstre, der er bekymret her. Men der er ingen grund til at have den bekymring. Kirkekontorerne bliver jo rent faktisk hjulpet nu, fordi vi indfører en adfærdsregulering.

Kl. 11.25

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Det er ikke gebyret, der er i modstrid med ånden i loven. Det vil jeg bare lige have lov til at sige.

Det, jeg sigter til, er jo det bærende princip i loven om, at man sidestiller folk, der bor papirløst, og folk, der lever i ægteskab. Det er et bærende princip. Det kan man jo ikke ligefrem sige den her lovændring i dag er udtryk for. Den gør sådan set det modsatte. Det er det, der er i mod-

strid med loven. Det vil jeg godt lige bede ministeren om at bekræfte.

Og så vil jeg blot lige sige med hensyn til den her finansieringskonstruktion, som jo altså er regeringens skattestop, der igen træder frem i al sin skønhed, at det er noget værre fikumdik, at man skriver og siger til folk, at nu skal vi have et gebyr, der dækker sagens omkostninger. Men det der gebyr drøner lige ind i statskassen. Det kommer aldrig i nærheden af dem, der sidder og har sagsomkostningerne. Og så er man nødt til at rode sig ud i en eller anden konstruktion med at sænke skatten, så man kan gå ud og sige, at vi stadig har overholdt skattestoppet. Og det vil sige, at de, der sidder derude, så også mister penge den vej fra.

Det er et værre cirkus, og jeg synes da, det må være svært for en minister at forklare nogen, at man indfører et gebyr til at dække sagsomkostningerne, men at gebyret ikke kommer hen til dem, der har udgifterne.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Med hensyn til det første: Jeg mener ikke, at det her strider mod ånden i navneloven. Og jeg står fuldstændig bag ved de principper, som man valgte at have i forbindelse med navneloven.

Jeg ved jo, at det er meget vigtigt for Det Radikale Venstre, at man har en hundrede procent ligestilling af samlevende og ægtefæller i alle lovforslag og i alle forhold i øvrigt. Sådan er det jo ikke for regeringen, og sådan er det sådan set heller ikke for Det Konservative Folkeparti eller Venstre i øvrigt. Vi har bl.a. også i arveloven gjort en forskel, så vi synes godt, at der kan være forhold, hvor der er forskel på ægteskab og samlevende, og det har vi altså valgt i den her lov.

Formanden:

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Må jeg svare på anden halvdel?

Formanden:

Nå, undskyld.

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jeg synes bare, det var mest høfligt at svare på anden halvdel af spørgsmålet også.

Jeg ved jo godt, at Det Radikale Venstre er imod skattestoppet. Det er jo helt klart, at når vi indfører en afgift, som det her gebyr jo sådan set er, så sænker vi også skatten, og det lever vi til fulde op til. Ethvert parti, der bakker op om skattestoppet, vil være helt enig i, at det er den eneste rigtige og fornuftige måde, man kan gøre det her på.

Og jeg kan berolige Det Radikale Venstre med, at de er kompenseret derude ved deres generelle bevillinger på kirkekontorerne, og de får rent faktisk nu en lempelse i deres opgaver, fordi der vil komme en adfærdsregulering. Vi forventer, at færre vil skifte navn, og det betyder så også, at kontorerne ikke bliver så belastede, som de har været hidtil.

Formanden:

Så er ministeren færdig. Og så går vi til hr. Simon Emil Ammitzbøll.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil gerne prøve at holde fokus fast på navneloven i stedet for arveloven, og hvad ved jeg.

Fru Charlotte Fischer spurgte jo, om man ikke mister ånden i navneloven med det forslag, vi står med i dag. Og pointen er jo, at ministerens forgænger, hr. Lars Barfoed, jo i sin tid sagde, at det her lovforslag nu var en ligestilling mellem folk i ægteskab og folk i ægteskabslignende forhold. Det var han meget begejstret for. Det var Det Radikale Venstre også meget begejstret for. Det Konservative Folkeparti var også meget begejstret for det. Hvad er der tilbage af den ligestilling, som man var så glad for i 2005?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jamen vi har jo ikke ændret på indholdet af navneloven, så der er det hele tilbage, som der blev indført dengang. Hvis man ønsker at tage hinandens navn, hvis man er samlevende, så har man god mulighed for det. Det er der ikke ændret på overhovedet.

Men det er rigtigt, at der nu er indført et gebyr på 430 kr., og de, der er fritaget, er så de, der indgår ægteskab, og børn, hvor forældrene skifter navn. Det er det snit, vi har valgt, og jeg kan forstå, at Det Radikale Venstre havde ønsket, at snittet skulle være anderledes. Men sådan er aftalen nu engang indgået, og det ændrer altså

ikke ved indholdet i navneloven og det, at man altså stadig væk har muligheden for at tage hinandens navn. Og jeg kan jo forstå, som fru Charlotte Fischer også var oppe og sige som ordfører, at det er jo ikke gebyret, der er væsentligt, det er ikke de 430 kr. Så man skal ikke gøre problemet større, end det er.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Vi er fuldstændig enige om, at man kan sige, det er snittet, som vi er uenige om. Altså, det er ikke selve ideen om, at der kan være et gebyr for navneændringer, vi er uenige om.

Det, det handler om, er: Skal der være en ligestilling mellem folk, der lever i ægteskab, og folk, der lever i ægteskabslignende forhold? Det er det, sagen handler om. Det var det, hr. Per Ørum Jørgensen som ordfører i 2005 glædede sig over blev ændret. Det var det, hr. Lars Barfoed som daværende minister glædede sig over i 2005. Og det var det, som seks ud af syv partier i Folketinget glædede sig over i 2005.

Kl. 11.30

Det, der så er sket, er, at i efteråret har finansministeren sammen med ledende folk i Dansk Folkeparti lavet et nyt snit og ændret reglerne for ligestilling mellem folk i ægteskab og i ægteskabslignende forhold. Dermed er Det Konservative Folkeparti endnu engang blevet trynet af Venstre i samarbejde med hr. Kristian Thulesen Dahl og andre, og er det tilfredsstillende?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jeg vil sige, at igen blander hr. Simon Emil Ammitzbøll indholdet af navneloven sammen med gebyret. Det er kun et spørgsmål om et gebyr.

Jeg vil gerne slå fast, at vi var glade for, at man gav de samlevende par ligestilling, da man drøftede indholdet i navneloven. Vi tog ikke stilling til, hvordan det skulle være, hvis man indførte et gebyr, for som bekendt var der jo ikke gebyrer med i den oprindelige navnelov. De kommer nu, og vi har valgt at lave et snit, så det bliver gratis for dem, der indgår ægteskab. Det er en aftale, vi har lavet med Dansk Folkeparti, og den er Det Radikale Venstre velkommen til at være uenig i. De Radikale havde ønsket det anderledes, men vi har valgt at lægge snittet her, og det er vi sådan set godt tilfredse med.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt vende lidt tilbage til processen. Mener familieministeren, at denne proces er i overensstemmelse med de principper, som bl.a. lå til grund for den fælles konference mellem regeringen og Folketinget om samarbejde?

Sammen med regeringen lavede vi en navnelov, talte om alle de problemer, der er forbundet med det, og var klar over, at på et eller andet tidspunkt skulle vi begynde at overveje gebyrer og andet, men nu ville vi lige se, hvordan det kom til at gå. Mener ministeren, at det her er i overensstemmelse med den gode parlamentariske skik, som alle i hvert fald sagde – de mente det måske ikke så meget, men de sagde det – at de ville følge? Hvordan vurderer familieministeren det her på en skala fra 1 til 10?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jamen det er da klart, at vi er glædest og mest tilfredse, når alle er glade og tilfredse her i Folketinget. Men jeg kan forstå, at der har været forskellige forventninger.

Vi var glade for, at det blev skrevet ind i navneloven, at når indholdet skal revideres i 2008-09, vil vi invitere partierne til at drøfte indholdet og se på, hvordan det er gået. Har vi oplevet nogen ting, som bør være anderledes, og er der noget af selve indholdet af navneloven, vi skal ændre?

Spørgsmålet om gebyr har vi set som noget, der er fuldstændig adskilt fra indholdet. Vi har sagt, at man er nødt til løbende at overvåge, hvordan udviklingen kommer til at gå, og om det på et tidspunkt kan være nødvendigt at introducere et gebyr. Det har vi altså vurderet er nødvendigt her og nu, og så har vi indført det som en del af finanslovaftalen med Dansk Folkeparti. Længere er den sådan set ikke.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg kan forstå, at ministeren ikke vil give sig selv eller regeringen karakterer, men jeg vil sige, at jeg tror, det vil være svært at komme op på ret meget mere end 1, altså den laveste karakter.

Det, vi i virkeligheden må konkludere, er, at der er ingen grund til at forsøge at samarbejde med denne regering, medmindre Dansk Folkeparti er med. Måske kan det lade sig gøre, hvis

det er en Venstreminister, men hvis det er en konservativ minister, er det fuldstændig ligegyldigt. Hvis Dansk Folkeparti ikke er med i en aftale, hvor der sidder en konservativ minister for bordenden, kan alt ændres ovre hos finansministeren en sen aften. Er ministeren ikke enig med mig i det?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jeg kan forstå, at fru Anne Baastrup har valgt lovforslaget her til at puste sig helt op i retorikken og give karakterer til regeringen. Det er i orden, at man er kritisk, men man kan altså også gøre et meget for stort nummer ud af det.

Det er den samme fru Anne Baastrup, der lige har været på talerstolen for at sige, at SF sådan set synes, gebyrer er i orden, og at de ikke er problemet. Derfor synes jeg lige, man skal have proportionerne i orden i det her.

Man er jo velkommen til at give karakterer til regeringen fra SF's side, men jeg synes, det er et fint lovforslag, regeringen er kommet med. Jeg synes, det er en fin løsning, også den digitale forbindelse til kirkekontorerne, og man skal også hæfte sig ved, at vi har sendt forslaget ud i bred høring. Der er ikke kommet særlig mange høringssvar, og folk er generelt positive, så jeg mener altså ikke, man skal gøre et større problem ud af det, end det er nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Det er sådan set i forlængelse af den sidste debat. Jeg har haft lejlighed til at overvære hele debatten, og jeg må sige, at når man ser de høringssvar, der er kommet, er der jo ikke den store opstandelse uden for dette hus, som der tilsyneladende er blandt nogle i dette hus.

En ting, der er faldet mig en lille smule for brystet, og som er årsagen til, at jeg overhovedet beder om ordet, er, at hr. Morten Bødskov satte spørgsmålstegn ved lovligheden af overhovedet at indføre det gebyr. Jeg synes, det er interessant at konstatere, at en anden fra oppositionen, nemlig fru Charlotte Fischer, klart siger, at der ikke er noget ulovligt i det, så derfor vil jeg bare for en ordens skyld endnu en gang gerne have bekræftet, at revisionsparagraffen i loven står ved magt, og at Folketinget får lejlighed til at få en ny drøftelse, når revisionen skal finde sted.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Det kan jeg til fulde bekræfte. Revisionsbestemelsen står til fulde ved magt, og som aftalt inviterer vi ordførerne i 2008-09, når vi skal revidere indholdet af navneloven.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 82:

Forslag til folketingsbeslutning om samme ret til orlov for begge forældre i tilfælde af spædbarnsdød.

Af Pernille Vigsø Bagge (SF) m.fl.
(Fremsat 1/2 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Barselorlov er en orlovsform, der bevilges for at kunne tage sig af et spædbarn, så når der sker det tragiske, at det nyfødte barn dør, er der således tale om en anden situation.

Selv om der ikke længere er et barn, der skal passes, kan forældrene selvfølgelig have god brug for at være hjemme i nogen tid og komme sig en smule over tabet, og derfor er det fastsat i barselloven, at moderen har ret til 14 ugers orlov efter barnets død, hvis barnet dør inden for 32 uger efter fødslen. Hvis moderen lider af en graviditetsbetinget sygdom, kan orloven forlænges indtil 46 uger efter fødslen, og en depression som følge af barnets død regnes i denne forbindelse som en graviditetsbetinget sygdom. Fade-

ren bevarer retten til 2 ugers fædreorlov, hvis den endnu ikke har været holdt ved barnets død. Det ulige forhold mellem forældrene i denne situation skyldes, at hvis barnet er dødfødt, må moderen fortsat have ret til orlov i 14 uger til sin fysiske restitution efter fødslen.

Der skal ikke herske den mindste tvivl om, at jeg har forståelse for, hvis forældrene har brug for at være hjemme i en længere periode efter et barns død. Jeg kan også godt se, at det ville være godt, hvis moderen og faderen i en periode kunne være fælles om at komme igennem denne svære tid. Det er ikke ualmindeligt og bestemt også forståeligt, at et menneske, der har været ude for den tragiske begivenhed at miste et nyfødt barn eller i øvrigt miste en af sine nærmeste, ikke bare kan genoptage arbejdet bagefter. Det løses i dag ved, at man går til sin læge og får en sygemelding, og det er mit indtryk, at såvel læger som arbejdspladser i almindelighed udviser så stor forståelse i sådanne situationer, at der bliver fundet løsninger i praksis.

Det er efter min opfattelse væsentligt at skelne mellem på den ene side barselorlov, som er orlov til at passe et nyfødt barn og derfor skal være en ubetinget ret, og på den anden side det fravær, som forældre kan have brug for til sorgbearbejdelse, når et barn dør. Problemet ved at vedtage et beslutningsforslag om samme ret til orlov for begge forældre i tilfælde af spædbarnsdød er, at der hermed introduceres en ny orlovsrettighed på det danske arbejdsmarked, nemlig ret til orlov til sorgbearbejdelse. Hvorfor skal denne ret være forbeholdt de forældre, hvis barn dør inden for de første 14 uger efter fødslen? Kan der ikke være samme behov for orlov til sorgbearbejdelse, når et barn dør som 3-årigt, som 5-årigt eller som 10-årigt? Og kan der ikke også være behov for orlov til sorgbearbejdelse, hvis ens ægtefælle dør?

Efter regeringens opfattelse vil introduktion af en sådan generel og ubetinget ret til sorgbearbejdelse efter et spædbarns død ikke være hensigtsmæssig. Det vil kunne betyde, at det vil være vanskeligt at få ret til orlov i en række andre tilfælde, hvor der kan være forståelse for, at folk har behov for at være hjemme i en periode. Det er derfor regeringens opfattelse, at de situationer, hvor forældre har behov for fravær til sorgbearbejdelse, fortsat må løses ved, at læger og arbejdspladser udviser forståelse for situationen, så der kan findes pragmatiske løsninger.

Regeringen må derfor afvise beslutningsforslaget.